

Opdracht Nederlands Serenade (Leon de Winter)

Opdracht door een scholier

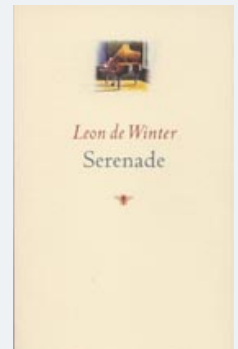
5e klas vwo

820 woorden

11 jaar geleden

4 keer beoordeeld

Auteur	Leon de Winter
Genre	Novelle, Oorlogsroman
Eerste uitgave	1995
Vak	Nederlands

Serenade, Leon de Winter

2. Verdiepingsopdracht

• Welke verwachtingen had je voor je het boek ging lezen? Welke zijn uitgekozen en welke niet?

Door de omslag en de titel kreeg ik het idee dat het boek over muziek gaat. Dit is nou niet bepaald het geval. Ben is wel componist, maar daar draait het niet om in het verhaal. Pas aan het einde wordt verteld wat de titel eigenlijk inhoudt. Hij schrijft een stuk voor zijn overleden moeder dat hij serenade no. 1 noemt.

• Stel de thematiek vast.

Een thema van dit boek is "oorlog/oorlogstrauma's". Anneke heeft een oorlogstrauma uit WO II. In de periode dat dit verhaal afspeelt heerst er oorlog in in het voormalige Joegoslavië. De onmacht daartegen valt Anneke zwaar. Maar toch vind ze dat ze op zijn minst iets moet proberen te doen. Ben, die tot de nieuwe generatie behoort, sluit zich juist af voor deze oorlog. Het boek is het boekenweekgeschenk in 1995, 50 jaar na de bevrijding. Het wordt duidelijk dat de verschillende generaties heel anders tegen oorlog aankijken.

Een ander thema is "dood/ongeneselijke ziekte". In dit geval de dood van moeder Anneke. Het verhaal begint bij het te horen krijgen van haar ziekte en eindigt ongeveer na haar dood. Het zet de lezer van dit boek aan het denken of hij/zij het voor iemand zou verzwijgen als een geliefde kanker had.

Het derde thema is "moeder-en-zoon relatie". Ben denkt dat hij zijn moeder door en door kent. Hij ontdekt echter dat ze enkele dingen voor hem verzwegen en verborgen heeft gehouden. Hij had geen idee dat ze nog zoveel moeite had met haar oorlogsverleden.

• Beschrijf aan de hand van zelf gekozen secundaire literatuur de visie van de auteur op de relatie literatuur en maatschappij en geef vervolgens beargumenteerd weer hoe je die visie in verband kunt brengen met het boek.

De schrijver neemt geen bepaalde houding aan tegenover de tijd en de maatschappijvorm waarin hij schrijft. Hij heeft geen opiniërende functie over bepaalde dingen. Ik heb enkele recensies gelezen waarin staat dat de schrijver in dit boek de jongeren waarschuwt voor intolerantie, en ze na te laten denken over de oorlog. Voor veel mensen is oorlog een nog moeilijk bespreekbaar onderwerp en dat is terug te lezen in

zijn boek.

• **Leg beargumenteerd uit hoe je het boek in verband kunt brengen met maatschappelijke kwesties en veranderingen in de naoorlogse maatschappij.**

Het boek is wel in verband te brengen in de naoorlogse maatschappij. Veel mensen konden en kunnen nog steeds niet goed praten over de oorlog. In het boek komt dus ook duidelijk naar voren dat Anneke IJsmann nog steeds met de oorlog leeft. Een voorbeeld hiervan is dat zij nooit per trein reist, haar zoon maakt ze wijs dat ze niet van het geluid van ijzer op ijzer houdt. De waarheid is dat zij, toen ze 22 jaar oud was samen met haar tweeling broer Benjamin werd gegrepen door Nederlandse politiemannen. Ze werden naar het station vervoerd maar zij slaagde er in te vluchten. Benjamin offerde zich op. Doelbewust had hij de aandacht getrokken zodat Anneke over de spoorlijnen kon vluchten. Sindsdien meed ze dus stations. De trein was taboe. Op alle perrons van alle stations ging Benjamin als een waanzinnige tekeer om zijn tweelingzusje te redden.

Een ander voorbeeld is dat Anneke onaangekondigd vertrekt naar Split. In Split betaalt zij een man honderdvijfzeventigduizend gulden betaald voor een wapentransport naar Sarajevo. De bewoners konden zichzelf dan beschermen tegen de Serviërs.

Anneke heeft na het zien van beelden op tv van deze oorlog waarschijnlijk aan haar eigen jeugd gedacht. Ze wilde iets doen, ze wilde de mensen helpen.

Wij zien dit soort beelden vrijwel elke dag, de meeste mensen van onze tijd zullen waarschijnlijk niet zo reageren. Wij hebben niet zulke verschrikkelijke dingen meegemaakt en voelen niet zo een sterke drang om te helpen.

• **Zoek een recensie over het gelezen boek en bepaal het waardeoordeel van de criticus. Geef vervolgens beargumenteerd aan in hoeverre je het met de criticus (on)eens bent.**

Recensie

Pro: Rob van Erkelens schreef in 'De Groene Amsterdammer': 'Serenade is bedoeld om jongeren te waarschuwen voor intolerantie, haar en massale waanzin, om ze te laten praten en na te denken over 'de oorlog'. Als literatuur in staat is mensen te laten nadenken over hun eigen positie in de samenleving en ze op hun verantwoordelijkheden wijzen, dan mogen die eindexamenleerlingen wat mij betreft elke dag een boek als 'Serenade' krijgen.'

Mening

Ik ben het hier niet echt mee eens, het boek draait namelijk niet alleen over 'de oorlog'. Door dit boek te hebben gelezen denk ik zelf ook niet beter na over mijn eigen positie in de samenleving en mijn verantwoordelijkheden. Ik vind zijn kritiek een beetje te ver gezocht. Ik vind niet echt dat het een boek is met een gepaalde boodschap zoals van Erkelens beweert.